

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 lutego 2024 r.

DIH-3.707.152.2023.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.24.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 listopada 2023 r. (KNR.8361.169.2023.MK), na mocy której na przedsiębiorcę FERAX Sp. z o.o. z siedzibą w Zduńskiej Woli nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) w związku z niewykonaniem obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, wynikającego z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168). Na wywieszkach dołączonych do wyrobów, w miejscu obok przekreślonej ceny, nie podano informacji, że dotyczy ona ceny najniższej w ciągu ostatnich 30 dni, a tym samym ceny uwidoczniono w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 1) uchyła zaskarżoną decyzję w całości,
- 2) orzeka co do istoty sprawy w ten sposób, że na przedsiębiorcę FERAX Sp. z o.o. z siedzibą w Zduńskiej Woli nakłada karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) za niewykonanie obowiązku uwidaczniania cen wynikającego z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), tj. uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający ich porównanie w związku z niepodaniem na wywieszkach dołączonych do wyrobów, w miejscu obok przekreślonej ceny, informacji, że dotyczy ona ceny najniższej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (10 produktów) oraz podaniu obniżki w wysokości -70%, którą naliczono od ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (jeden produkt).

UZASADNIENIE

W dniach 22 - 25 sierpnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Warmińsko-Mazurskim

WIIH” lub „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia Nr KNR.8356.181.2023 z dnia 22 sierpnia 2023 r. przeprowadzili kontrolę w [xxxxxxx xxxx xxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxx xxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxx xxxxxxx] (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” bądź „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221, z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), w dniu 31 lipca 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (KNR.8355.83.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej: „ustawą o cenach”. Niniejsze pismo strona odebrała w dniu 2 sierpnia 2023 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH stwierdzili m.in., że w przypadku 10 partii towarów, oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach (wszystkie objęte kontrolą), na dołączonych do wyrobów etykietach nie uwidoczniło informacji „najniższa cena, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”. Na etykietach podane były trzy ceny w tym jedna cena przekreślona. Ponadto w kontrolowanej placówce przy kasie umieszczono kartkę formatu A4 o treści „informacja dla klientów o cenach na metkach produktów objętych promocją”, na której podano (zarówno w formie graficznej jak i opisowej) określenia cen występujących na metkach wyrobów tj. „najniższa cena w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki” - przekreślona; „aktualna cena”; „regularna cena produktu (poza okresami promocyjnymi)”. Dodatkowo przy jednym produkcie oznaczonym etykietą z informacją SALE DO -70% sprawdzono czy produkt oferowany był w cenie niższej o deklarowaną wartość. Na etykiecie produktu znajdowała się cena przekreślona 84,90 zł, cena regularna 169,90 zł oraz cena aktualna 49,90 zł. Inspektorzy ustalili, że obniżkę w wysokości -70% naliczono w stosunku do ceny regularnej, a nie do ceny najniższej z 30 dni przed obniżką.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 25 sierpnia 2023 r. (nr akt kontroli: KNR.8361.169.2023) podpisanym bez uwag przez osobę upoważnioną do reprezentowania strony w toku kontroli.

Dnia 31 sierpnia 2023 r. przedsiębiorca skierował pismo do Warmińsko-Mazurskiego WIIH zatytułowane „Zastrzeżenia do protokołu kontroli znak KNR.8361.169.2023”. Strona nie zgodziła się z ustaleniami punktu 1 protokołu kontroli dotyczącego naruszenia art. 4. ust. 2 ustawy o cenach w związku z § 3 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”. Strona zakwestionowała ustalenia protokołu i wniosła o rozpatrzenie zgłoszonych zastrzeżeń.

W odpowiedzi, pismem z 18 września 2023 r. Warmińsko-Mazurski WIIH poinformował stronę, że Inspekcja Handlowa działa m.in. w oparciu o wydane, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), dalej jako: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, w celu ujednoczenia postępowania wojewódzkich inspektoratów, wytycznych i zaleceniach Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, które oparte są na przepisach ustawy o cenach. Ponadto organ pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 21a ustawy o Inspekcji Handlowej sprostowanie do

protokołu może nastąpić wyłącznie w przypadku błędów pisarskich, rachunkowych bądź oczywistych pomyłek, a żadne z powyższych uchybień nie miało miejsca. Warmińsko - Mazurski WIIH podtrzymał ustalenia zawarte w pkt 1 protokołu kontroli.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa” Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomieniem z dnia 19 września 2023 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia na niego kary pieniężnej w związku z niewykonaniem obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, wynikającego z art. 4 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na każdym etapie postępowania stronie przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów (art 10 i art. 73 Kpa). Ponadto zwrócono się do przedsiębiorcy o przesłanie deklaracji podatkowej za ostatni rok rozliczeniowy (ewentualnie oświadczenia dotyczącego wielkości obrotów i przychodu) oraz oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników.

Pismami z dnia 28 września 2023 r. oraz 11 października 2023 r. przedsiębiorca przekazał ww. informacje.

W dniu 10 listopada 2023 r. Warmińsko-Mazurski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa wydał decyzję na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) w związku z niewykonaniem obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, wynikającego z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168). Na wywieszkach dołączonych do wyrobów, w miejscu obok przekreślonej ceny, nie podano informacji, że dotyczy ona ceny najniższej w ciągu ostatnich 30 dni, a tym samym ceny uwidoczniono w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen a w przypadku jednego produktu podano obniżkę w wysokości -70%, którą naliczono od ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W dniu 11 grudnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona zarzuciła naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1-3 ustawy o cenach, § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, art. 6 oraz 7 i 7a Kpa i wniosła o uchylenie decyzji organu pierwszej instancji w całości i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie o uchylenie decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez właściwy organ pierwszej instancji.

Pismem z dnia 27 grudnia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 listopada 2023 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 listopada 2023 r. (KNR.8361.169.2023.MK), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) w związku z niewykonaniem obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, wynikającego z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Na wywieszkach dołączonych do 10 wyrobów, w miejscu obok przekreślonej ceny, nie podano informacji, że dotyczy ona ceny najniższej w ciągu ostatnich 30 dni, Ponadto w przypadku jednego produktu podano obniżkę w wysokości -70%, którą naliczono od ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Tym samym ceny uwidoczniono w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen.

W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH kary pieniężnej. Ustalenia kontroli dały podstawę do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Jednakże Warmińsko-Mazurski WIIH wydając w dniu 10 listopada 2023 r. decyzję w sentencji

nie odniósł się do wszystkich stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości. Organ drugiej instancji w wyniku analizy zgromadzonego materiału w sprawie zauważa, że przy produktach, oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach (wszystkie objęte kontrolą), na dołączonych do nich etykietach nie uwidoczniono informacji „najniższa cena, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”. Na etykietach podane były trzy ceny w tym jedna cena przekreślona. Jednocześnie przy kasie umieszczono „informacja dla klientów o cenach na metkach produktów objętych promocją”, na której podano (zarówno w formie graficznej jak i opisowej) określenia cen występujących na metkach wyrobów. Dodatkowo w przypadku produktu oznaczonego informacją SALE DO -70% ustalono, że obniżkę naliczono w stosunku do ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Ponadto Warmińsko-Mazurski WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej i rozważając przesłanki wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach wziął pod uwagę wszystkie stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości. Zaznaczyć przy tym należy, że artykuł określający wysokość sankcji z tytułu przedmiotowego naruszenia, tj. art. 6 ust. 1 wskazuje, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Zatem wskazanie przez Prezesa UOKiK w sentencji decyzji wszystkich stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości, nie ma wpływu na wymiar kary.

W ocenie Prezesa UOKiK, zgromadzony w sprawie materiał jest rzetelny i spójny. Stwierdzone w toku kontroli stan faktyczny został opisany w dołączonym do akt sprawy protokole kontroli oraz załącznikach. Co więcej, zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o cenach, a co za tym idzie konieczność nałożenia kary pieniężnej, nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji. Sam przedsiębiorca nie neguje stwierdzonego stanu faktycznego, a głównie wskazuje na błędną interpretację przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdził, że w niniejszej sprawie, w sentencji decyzji należy wskazać wszystkie stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości. Prezes UOKiK uchylił skarżoną decyzję oraz orzekł w sprawie co do istoty w ten sposób, że nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) za niewykonanie obowiązku uwidaczniania cen wynikającego z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), tj. uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający ich porównanie w związku z niepodaniem na wywieszkach dołączonych do wyrobów, w miejscu obok przekreślonej ceny, informacji, że dotyczy ona ceny najniższej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (10 produktów) oraz podaniu obniżki w wysokości -70%, którą naliczono od ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (jeden produkt).

Organ drugiej instancji orzekając jak powyżej, tak jak organ pierwszej instancji, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez

konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podobnie jak Warmińsko-Mazurski WIIH uznał, że charakter i waga naruszenia obowiązków były poważne. Strona postępowania odpowiedzialna jest za uwidocznienie cen 11 produktów (co stanowi 100 % skontrolowanych) w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - brak uwidaczniania dla tych produktów w miejscu sprzedaży detalicznej w przypadku informowania o obniżce ceny towaru, obok informacji o obniżeniu ceny, również informacji iż jest to najniższa cena tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, oraz dla jednego produktu naliczenie obniżki ceny w stosunku do ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Naruszało to przepisy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Cena jest bowiem podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście obniżonych cen, musi być ona jednoznaczna dla konsumenta oraz niebudząca wątpliwości. Przy ocenie przedmiotowej przesłanki uwzględniono również skalę naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, zaliczonego do grupy tzw. pozostałych przedsiębiorców. Prezes UOKiK przyjął, że naruszenie trwało od 22 sierpnia 2023 r. tj. od pierwszego dnia kontroli, uwzględnił również, że strona nie poinformowała o usunięciu nieprawidłowości. Przepisy dotyczące uwidaczniania informacji cenowych zostały ustanowione m.in. w celu przekazywania konsumentom pełnych i niebudzących wątpliwości informacji o obniżce cen towarów i usług. Brak w każdym przypadku właściwego objaśnienia (na danym towarze, bezpośrednio przy towarze, w bliskości towaru) czego dana cena dotyczy, w szczególności w odniesieniu do najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w sposób istotny narusza interesy konsumentów. Nie ma on jasnej i przejrzystej informacji, co do ceny jaką powinien zapłacić za produkt (jak widać na dołączonych zdjęciach na etykietach są 3 ceny w tym jedna przekreślona). Uniemożliwia to konsumentom samodzielne, bez podejmowania dodatkowych działań, ustalenie ceny sprzedaży ale także wyrobienie sobie zdania czy ogłoszona obniżka ceny danego produktu jest korzystana, a tym samym podjęcie właściwej dla nich decyzji o zakupie danego towaru. Natomiast prawidłowe obliczenie wielkości obniżki względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonania świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Nowe regulacje mają zapobiec sztucznym

zawyzaniom cen tuż przed ich „obniżą”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest podawanie jasnej i czytelnej informacji o obniżonej cenie oraz o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jak również podawanie prawidłowo obliczanej wielkości obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że strona nie była dotąd karana na podstawie obowiązujących przepisów dotyczących uwidaczniania cen oraz uznał, że wysokość korzyści była stosunkowo nieznaczna.

Wymierzając karę pieniężną uwzględniono również przekazane przez przedsiębiorcę dane dotyczące wysokości obrotów oraz przychodu, co pozwoliło zakwalifikować go do grupy tzw. pozostałych przedsiębiorców. Natomiast przesłanka dotycząca sankcji nałożonych na spółkę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez spółkę.

W ocenie Prezesa wymierzona stronie kara w wysokości 1 500 zł jest właściwa do spełnienia celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus” i proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy tj.:
 - art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że strona nieprawidłowo uwidoczniała informację o najniższej cenie towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki;
 - § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju poprzez go niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że strona nieprawidłowo uwidoczniała informację o najniższej cenie towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki;
 - art. 6 ust. 1-3 ustawy o cenach poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie odwołującej nieadekwatnej kary;
2. przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy tj.:
 - art. 6 Kpa poprzez naruszenie zasady praworządności i wydanie decyzji z naruszeniem przepisów ustawy i rozporządzenia,
 - art. 7 i 7a Kpa poprzez naruszenie zasady legalizmu i prawdy obiektywnej oraz zasady rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych na korzyść strony poprzez dokonanie wykładni przepisów z pominięciem wykładni literalnej

i niewyjaśnienie zasadności przesłanek, którymi organ się kierował rozpoznając niniejszą sprawę.

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes UOKiK informuje, że w jego ocenie stwierdzony stan faktyczny polegających na podaniu trzech cen bez jednoczesnego wskazania, która cena jest ceną, jaką konsument powinien zapłacić za produkt po obniżce, a która najniższą ceną jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jak również naliczenie wielkość obniżki względem ceny regularnej zamiast względem najniższej ceny sprzed 30 dni przed obniżką, a tym samym uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości stanowi naruszenie przepisów ustawy o cenach.

Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż w przypadku gdy strona informowała o obniżce cen sprzedawanych towarów powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznić również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Ponadto, aby umożliwić konsumentom łatwą ocenę rzeczywistej wielkości rabatu wielkość obniżki powinna być obliczana względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a nie ceny regularnej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Nieznajomość przepisów lub ich niewłaściwa interpretacja nie zwalnia z obowiązku prawidłowego uwidaczniania cen oraz informacji o obniżonej cenie. Ponadto należy zauważyć, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Nowelizacja ustawy o cenach w związku z implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus”, wprowadzająca obowiązek podawania informacji o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki od 1 stycznia 2023 r. Strona, w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, była zobowiązana do naliczania korzyści dla konsumenta względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz przekazania konsumentom informacji o obniżonej cenie oraz informacji o cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości i w przypadku 11 partii produktów obowiązkom tym uchybiła.

Podkreślenia wymaga również, że kontrole w zakresie uwidaczniania cen prowadzone są po zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli. Strona została poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli pismem z 31 lipca 2023 r., które odebrała 2 sierpnia 2023 r. Kontrolę zaś wszczęto 22 sierpnia 2023 r., a więc strona miała wystarczająco dużo czasu aby przygotować się do kontroli.

Prezes UOKiK podkreśla, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która

obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, nie zaś tylko samą najniższą cenę towaru. Wprowadzenie powyższego przepisu nastąpiło ustawą o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), która to zmiana była podyktowana koniecznością ochrony konsumenta przed tzw. „rzekomymi obniżkami”. Jak bowiem wynika z Wytycznych dotyczących wykładni i stosowania art. 6a dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE C 2021 Nr 526 str. 130) „Celem tego co najmniej 30-dniowego okresu odniesienia jest uniemożliwienie podmiotom gospodarczym żonglowania cenami i przedstawiania fałszywych obniżek cen, np. podnoszenia ceny na krótki okres, aby następnie ją obniżyć i przedstawić jako (znaczącą) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Wspomniany 30-dniowy okres na ustalenie „wcześniejszej” ceny odniesienia jest zatem gwarancją, iż cena odniesienia jest prawdziwa, a nie stanowi jedynie narzędzia marketingowego, które ma wywołać wrażenie atrakcyjności obniżki.”

W toku kontroli zakwestionowano sposób prezentacji cen uwidocznionych przy wszystkich skontrolowanych - 11 produktach oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach. Przy 10 produktach, tj. na dołączonych do wyrobów etykietach uwidoczniono trzy ceny i nie wskazano, która z podanych cen jest ceną obowiązującą a która najniższą ceną obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Ponadto przy stanowisku kasowym umieszczono „informację dla klientów o cenach na metkach produktów objętych promocją”, na której podano określenia cen występujących na metkach wyrobów tj. „najniższa cena w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki - przekreślona; aktualna cena; regularna cena produktu (poza okresami promocyjnymi)”.

W ocenie Prezesa UOKiK nie można zgodzić się z twierdzeniem strony, że taki sposób prezentacji cen produktów oferowanych do sprzedaży jest jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, a strona sprostata nałożonym na nią obowiązkom. Z trzech cen umieszczonych bezpośrednio przy produktach nie wynika, która z nich jest najniższą ceną obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Można jedynie przypuszczać, że jest to cen nieobowiązująca. W ocenie Prezesa zamieszczenie w pobliżu kasy plakatu objaśniającego znaczenie poszczególnych wartości liczbowych znajdujących się na etykietach nie spełnia wymagań dotyczących uwidocznienia informacji cenowych. Taki sposób prezentacji z całą pewnością nie jest czytelny dla konsumenta. Już sam fakt, że jest on zmuszony szukać wyjaśnienia co oznaczają poszczególne ceny w zupełnie innym miejscu w sklepie (na plakacie przy kasie) nie spełnia wymogów ustawy o cenach. W ocenie Prezesa nie jest też prawidłowe wyliczenie ceny promocyjnej (sale do -70% zgodnie z informacją zamieszczoną na witrynie sklepu) od ceny regularnej a nie od niższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki ponieważ celem wprowadzania nowych regulacji było, jak wskazano powyżej, uniemożliwienie podmiotom gospodarczym żonglowania cenami i przedstawiania fałszywych obniżek cen, np. przedstawić jako (znaczącą) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Właśnie wyliczenie wielkości obniżki od ceny regularnej a nie najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, jest takim działaniem, które pokazuje większą korzyść dla konsumenta niż gdyby cena obniżki była obliczona od ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Prezes UOKiK zgadza się ze stroną, że obecnie konsumenci w przeważającej większości są świadomi dokonywanych wyborów, czytają etykiety, plakaty, porównują produkty i ich ceny, ale tych wyborów mają prawo dokonywać na podstawie jednoznacznych, niebudzących wątpliwości informacji cenowych.

Tym samym powinni oni otrzymać pełną, jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację cenową. Organ drugiej instancji, zwraca uwagę, że to na przedsiębiorcy prowadzącym działalność handlową spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by konsument bez podejmowania żadnych dodatkowych działań, za każdym razem, wraz z produktem otrzymywał wyczerpującą i konkretną informację o jego cenie (w tym przypadku cenie obniżonej oraz najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości, tak aby mógł dokonać świadomego wyboru. Zaakcentować należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny określonego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ww. ustawy dotyczą wszelkich towarów i usług oferowanych do sprzedaży.

Należy zwrócić uwagę, że w przedmiotowej sprawie przedsiębiorca uwidoczniał na wywieszce oprócz informacji cenowych wymaganych przepisami jeszcze jedną cenę. W ocenie Prezesa UOKiK wskazanie na etykietach dodatkowej ceny oraz brak sformułowania najniższa cena produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, powoduje, że informacja cenowa jest uwidoczniiona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co może uniemożliwić konsumentom podjęcie świadomej decyzji o zakupie, gdyż nie będzie on mógł ocenić czy przedsiębiorca rzeczywiście oferuje do sprzedaży produkt po obniżonej cenie. Warto podkreślić, że przedsiębiorca nie ma obowiązku podawania dodatkowych informacji cenowych poza wskazanymi w art. 4 ustawy o cenach. W przypadku, gdy przedsiębiorca decyduje się na podawanie dodatkowych informacji to nie powinno to powodować, że informacje wymagane na podstawie ustawy o cenach są nieczytelne. Okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Podawanie trzech cen na wywieszce bez jednoczesnego wskazania w tym samym miejscu, co oznaczają (najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki) pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o cenie oferowanych towarach, które im niewątpliwie przysługiwały. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównywanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Zaznaczyć należy przy tym, że cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towarów. Uwidocznienie w miejscu prowadzonej sprzedaży dokładnych informacji cenowych oferowanych do sprzedaży towarów pomaga konsumentowi dokonać właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji ekonomicznej. Zaznaczyć przy tym należy, że ustne przekazywanie konsumentom informacji cenowych przez sprzedawców nie spełnia wymogów ustawy o cenach. Brak podania wyczerpującej informacji cenowej ogranicza konsumentom możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów. Poddane

kontroli produkty powinny być oznakowane zgodnie z przepisami ustawy o cenach i rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Ponadto organ drugiej instancji nie zgadza się z zarzutem strony, że Warmińsko-Mazurski WIIH odstąpił od literalnej wykładni przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju na rzecz Wyjaśnień Prezesa UOKiK „Informacja o obniżce ceny”. Podstawą wydania niniejszego dokumentu jest art. 31a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2023 r. poz. 1689 z późn. zm.). Powstał on w odpowiedzi na wnioski przedsiębiorców oraz związków przedsiębiorców kierowane do Prezesa UOKiK i wyjaśnia najistotniejsze wątpliwości dotyczące wykładni regulacji dotyczących uwidaczniania cen produktów w obniżonych cenach. W opracowaniu tym Prezes UOKiK uwzględnił tezy wynikające z wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących wykładni i stosowania art. 6a dyrektywy 98/6/WE kierując się treścią obowiązujących przepisów ustawy o cenach. Podsumowując, Warmińsko-Mazurski WIIH z całą pewnością nie nadinterpretował przepisów o uwidacznianiu cen i wydał decyzję zgodnie z obowiązującym prawem.

Prezes UOKiK nie zgadza się również z zarzutem naruszenia przepisów postępowania, w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy art. 6, 7 i 7a Kpa.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że artykuły te określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią one m. in., że w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, działają na podstawie przepisów prawa, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

W myśl art. 6 KPA, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z murzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 7 KPA). Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r. VIII SA/Wa 1056/13, LEX nr 1486656). Na podstawie całokształtu materiału dowodowego organ ocenia, czy dana okoliczność została udowodniona, a podjęte przez organ rozstrzygnięcie oraz okoliczności stanowiące podstawę rozstrzygnięcia powinny znaleźć odzwierciedlenie w decyzji spełniającej wymogi określone w art. 107 Kpa.

Natomiast wyrażona w art. 7a KPA zasada rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości co do treści prawa na korzyść strony odnajduje zastosowanie w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia. W odniesieniu do wątpliwości co do treści norm prawnych należy wskazać, że w art. 7a § 1 KPA nie chodzi o sytuacje, w których pojawiają się wątpliwości interpretacyjne przepisów mających zastosowanie w danej sprawie, a o przypadki, w których pomimo użycia różnych metod wykładni, wciąż pozostają

co najmniej dwa, równie uprawnione, sposoby rozumienia danego przepisu (wyrok NSA z dnia 18 października 2022 r., III OSK 1347/21).

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie Warmińsko-Mazurski WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego. Organ podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Analiza akt sprawy, co omówiono już wcześniej wykazała, że Warmińsko-Mazurski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na kompletnym, rzetelnym i spójnym materiale dowodowym, a przede wszystkim na protokole kontroli z 25 sierpnia 2023 r. (nr akt kontroli: KNR.8361.169.2023).

Prezes UOKiK podkreśla, że protokół kontroli jest dokumentem urzędowym. Zgodnie z art. 76 § 1 Kpa dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

W ocenie Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie, jak wynika z akt sprawy wszystkie niezbędne informacje zostały przekazane stronie w toczącym się postępowaniu kontrolnym, a następnie administracyjnym. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji szczegółowo przedstawił tok działania w efekcie którego została ona wydana, jak również wskazał w oparciu o jakie dowody.

Z protokołu tego wynika, że w kontrolowanym punkcie sprzedaży zakwestionowano sposób prezentacji cen uwidocznionych przy wszystkich skontrolowanych - 11 produktach oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach. Na etykietach dołączonych do 10 wyrobów podane były trzy ceny. Na żadnej etykiecie nie uwidoczniono informacji „najniższa cena, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”. Natomiast przy kasie umieszczono „informację dla klientów o cenach na metkach produktów objętych promocją”, na której podano określenia cen występujących na metkach wyrobów tj. „najniższa cena w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki - przekreślona; aktualna cena; regularna cena produktu (poza okresami promocyjnymi)”. Ponadto dla jednego produktu naliczenie obniżki ceny w stosunku do ceny regularnej, a nie do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W ocenie Prezesa UOKiK nie można zgodzić się z twierdzeniem strony, że taki sposób prezentacji cen produktów oferowanych do sprzedaży jest jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Z trzech cen umieszczonych na etykietach bezpośrednio przy produktach nie wynika, która cena jest ceną sprzedaży oraz która z nich jest najniższą ceną obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Taki sposób prezentacji informacji cenowej, jak wykazano wcześniej, nie jest czytelny dla

konsumenta i nie spełnia wymogów ustawy o cenach. Ponadto konsumenci zostali pozbawieni rzetelnych informacji dających im możliwość łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu przez niewłaściwe obliczenie wielkości obniżki względem ceny regularnej zamiast najniższej ceny sprzed 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Prezes UOKiK zauważa również, że akta sprawy dokumentują ustalony stan faktyczny, jego analizę oraz wnioski organu pierwszej instancji. Z akt tych jednoznacznie wynika, że w toku postępowania kontrolnego stwierdzono naruszenie określonych przepisów prawa, oraz ustalono podmiot odpowiedzialny za popełnienie tego naruszenia. Organ pierwszej instancji wyjaśnił podstawy prawne decyzji wraz z przytoczeniem przepisów prawa oraz przedstawił tok rozumowania.

Organ drugiej instancji wskazuje ponownie że, celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług.

Biorąc pod uwagę powyższe, zarzut naruszenia przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH art. 6, 7 i 7a Kpa należy uznać za bezpodstawny.

Ponadto Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw zastosowania art. 189f Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu.

Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W toku kontroli strona nie wyeliminowała nieprawidłowości natomiast w trakcie kontroli ustalono, że przedsiębiorca uwidoczniał ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości przy wszystkich skontrolowanych produktach. Stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach, co wskazano wcześniej, jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Tym samym nie została spełniona żadna z przesłanek, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do

zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Warmińsko-Mazurski WIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Warmińsko-Mazurskiego WIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 100% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ jednoznaczna i niebudząca wątpliwości cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania

danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie sprzecznego z ustawą sposobu uwidocznienia cen tak, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie - jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem

obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Była ona obowiązana zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa.

Nażona kara pieniężna w wysokości 1 500,00 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 7,5% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę wniosek strony o uchylenie decyzji organu pierwszej instancji w całości i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie uchylenie decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez właściwy organowi pierwszej instancji jest niezasadny.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/